

Diğer Yaka

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Eylül 2019

Mavi düşleri yıldızlayan yalnızlık:
Bahtına yenik mevsim gibi ağzımın tadı.
Şimdi metruk düşlerin elçisi
Her gölgeyi ağırlarken yetim bir elmanın da diğer yarısı
Soyutlandığım her izlekte
Sağalttığıma mı y/anayım aşkı?

Dibi aşk tutan cafcıflı yalnızlığı da
Sözcüklerle mi avutayım,
Düş pazarında renklerin
Kursağımda takılı bir esinti
Mağdur kılındığım hep mi diğer yakası
Şehrin?

Ah, sözcükler y/aktığım gökyüzünün ayak sesleri
Belli ki düztabanlı bu sefil kuşlar
Ne kanatlarına asılı kaldığım gerçek
Ne bulutların büyülediği o rakımda
Boy ölçüştüğüm hep mi aşk ve şiir?

Sezilerimde takılı bir radar
Ellerimden süzülen dualar
Elbette gücüm her bittiğinde
Görücüye çıkan o tabula rasa
Hani;
Mevsimin kıyısında balık tutan
Yaslı bir ağaç gibi
Devindiğim bunca hayal
Kazanım ya gözyaşı ya şiir.

Tanık tutulduğum belli belirsiz bir mecra
Köpek dişlerine ölümün
Takılan bin bir yeisle
İnfilak eden bir hüznün:
Yenildiğim kadar da içler acısı

Kaybolan umudun yakasında sehven takılı
İzafî bir nota.

Solduğuma somurtan güneş
Sarkık teninde mazinin
Güme giden mutlak neşe
Soyduğum kabuğunu her ölü günün
Seğirten bunca hece
Bayrak kırmızı ala çalan her şüheda hatıra
Sözlendiğim yasla
Kala kalsam da bir başıma
Beylik bir seda
Dünde kalan her yenilgi
Savunduğum kadar da savurduğum gözyaşı.
Meftun şiirin çatısına konan bir kırlangıcın
Kanatlarına tutunmakla eş değer
Düşülesi aşkın vazgeçilmez özlemi.